

Ο Γιάννης Ιδομενέως γεννήθηκε στο Ηράκλειο Κρήτης.

Είναι κάτοχος των πτυχίων: Ενοργάνωσης, Αρμονίας, Αντίσπεξης (τάξη Ν.Νευράκη), Φούγκας (τάξη Γ. Αυγερινού), και Διπλωματούχος στο Κλασικό Τραγούδι (τάξη Φραγκίσκου Βουτσίνου και Κώστα Πασχάλη). Μελέτησε πιάνο με την Φρ. Καζακοπούλου.

Από το 1999 έως το 2007 έζησε στο Παρίσι όπου συνέχισε τις σπουδές του: Διεύθυνση Χορωδίας στο Conservatoire National de Boulogne – Billancourt και Τραγούδι με τον Jean Louis Dumoulin στο Conservatoire National de Pantin, απ' όπου απέκτησε το δίπλωμά του το 2002. Το 2003 - 2004 τελειοποίησε τις γνώσεις του στη διδασκαλία του τραγουδιού στο ARIAM Ile de France.

Έχει συμμετάσχει σε σεμινάρια τραγουδιού με τους Laura Sarti, Τζορτζ Κολάση, Denise Duplex, Mechthild Stamatakis, Jeff Cohen, Noël Lee, François Le Roux, Gabriel Garrido, Klesie Kelly και Helmuth Rilling. Ειδικεύεται σε έργα από την Αναγέννηση έως το Μπαρόκ, & σε έργα του 20^{ου} και 21^{ου} αιώνα.

Παρουσιάζεται συχνά σε ρεσιτάλ, στην Ελλάδα, Γαλλία, Φινλανδία, Τσεχία, Αυστρία, Ισπανία, Κύπρο, Γερμανία. Έχει συνεργαστεί με τα σύνολα: Accentus, Musicatreize, Ensemble Intercontemporain, Concerto Köln, Arsys κ.α. Από το 1993 ως και το 1999 υπήρξε μέλος της χορωδίας της Ε.Ρ.Τ.

Έχει τραγουδήσει πολλά έργα των: Μάνου Χατζιδάκι, Μίκη Θεοδωράκη, Γιώργου Κουρουπού, και στους δίσκους του Νίκου Μαμαγκάκη: « Heimata », «Ερωτόκριτος» και « Άγιος Ερωτόκριτος ».

Το 2002, ερμήνευσε τον πρωταγωνιστικό ρόλο (Μπέπο) στην όπερα του Α.Μπαλά «Μόμο», στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης.

Το 2004, το 2007 και το 2008, τραγούδησε με την Ορχήστρα των Χρωμάτων, στο Ηρώδειο και στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, στις επετειακές συναυλίες για τον Μάνο Χατζιδάκι και ερμηνεύοντας το έργο «Νυκτωδία» του Μπάμπη Κανα για βαρέτονο και ορχήστρα, υπό τη διεύθυνση του Μίλτου Λογιάδη.

Στις 29 Απριλίου 2006 παρουσίασε με τη Νένα Βενετσάνου στο Théâtre du Châtelet του Παρισιού, ένα μεγάλο αφιέρωμα στον Μίκη Θεοδωράκη.

Το 2006, τραγούδησε στη Βιέννη τον Μεγάλο Ερωτικό και τις Γειτονιές του Φεγγαριού του Μάνου Χατζιδάκι στην αυθεντική τους μορφή (με ορχήστρα και χορωδία), στην αίθουσα συναυλιών της Αυστριακής Ραδιοφωνίας. Ένα χρόνο νωρίτερα, στην ίδια αίθουσα, παρουσίασε ένα αφιέρωμα στους: Ατίτι, Κ. Γιαννίδη & Χρ. Χαϊρόπουλο, υπό τη διεύθυνση του Α. Στρίκου.

Στις 3 Μαΐου 2008 τραγούδησε, στον Καθεδρικό ναό του Αγίου Πέτρου της Γενεύης, το έργο του Monteverdi «Vespro della Beata Virgine» υπό τη διεύθυνση του Gabriel Garrido.

Στις 10 – 15 Απριλίου 2008, τραγούδησε τους πρωταγωνιστικούς ρόλους στις όπερες: «Ένα σώμα» και «Χορεύουμε» των: Χ. Γωγιού και Γ. Βασιλαντωνάκη, που παρουσιάστηκαν από την Πειραματική Σκηνή της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, υπό τη διεύθυνση του Θόδωρου Αντωνίου.

Ο Θόδωρος Κοτεπάνος γεννήθηκε το 1957 στην Αθήνα. Σπούδασε πιάνο στο Εθνικό Ωδείο με την Α. Κανατσούλη, την Κ.Καλομοίρη και τη Ν. Σεμιτέκολο (δίπλωμα πιάνου με "αριστείο εξαιρετικής επιδόσεως"), επίσης θεωρητικά με τους Β. Πατρικίδη, Α. Ζώρα και Γ. Α. Παπαϊωάννου.

Συνέχισε στο Παρίσι όπου με δάσκαλο στο πιάνο τον V. Yankoff κατέκτησε το πρώτο βραβείο πιάνου του Conservatoire ("Ανώτατο Εθνικού Ωδείου του Παρισιού") καθώς και βραβεία στους διεθνείς διαγωνισμούς του Epinal και της Αθήνας ("Μαρία Κάλλας"). Παράλληλα κατέκτησε το πρώτο βραβείο μουσικής δωματίου (παμπληφί) με καθηγητή τον M. Bourgue και το δεύτερο βραβείο "μουσικής ανάλυσης" του ιδρύματος με τον J. Casterède. Μελέτησε επίσης πιάνο με τους J. Rouvier και J.Pennetier και αργότερα, σε σεμινάρια, με την M. R. Castro και τον L. Vlassenko.

Οι σπουδές του επεκτάθηκαν σε πολλούς τομείς: Παρακολούθησε δύο κύκλους σπουδών μουσικής αισθητικής με τον R. Stricker καθώς και εκτενή εργαστήρια ηλεκτροακουστικής μουσικής με τον G. Reibel και ενορχήστρωσης με τον S. Nigg ως "ενεργός" τακτικός ακροατής στο ανώτατο παρισινό ίδρυμα. Μελέτησε για τέσσερα χρόνια εκκλησιαστικό όργανο με δάσκαλο τον κορυφαίο οργανίστα G.Litaze στο εθνικό ωδείο του St Maur.

Τον οκτώβριο του 1985 πήρε μέρος στο μεγάλο διαγωνισμό πιάνου Chopin της Βαρσοβίας όπου απέσπασε εξαιρετικές κριτικές και ειλήθη να δώσει ρεσιτάλ σε τρεις πόλεις της Πολωνίας. Από τότε ο Chopin κατέχει προσηφιλή θέση στις επιλογές του ρεπερτορίου του μαζί με τους άλλους ρομαντικούς συνθέτες του 19ου αιώνα.

Η παρουσία του στον ελληνικό μουσικό χώρο μετά την επιστροφή του, το 1991 είναι πολύπλευρη. Δίδασκε πιάνο στο ωδείο Athenaeum για δέκα χρόνια. Συνεργάστηκε παίζοντας εκκλησιαστικό όργανο με την Κ.Ο.Α., την Καμεράτα, την Ορχήστρα των Χρωμάτων, και άλλες ορχήστρες ενώ ερευνά τη χρήση της τεχνικής του οργάνου στη ζωντανή ηλεκτρονική μουσική.

Ως πιανίστας, πέρα από την ελκυστική σολιστική του δραστηριότητα ασχολήθηκε κυρίως με τη συνοδεία του τραγουδιού και την ενορχήστρωση. Συμπράττει συχνά με λυρικούς καλλιτέχνες. Η συνεργασία του με τον κοντρα-τενόρο Αρη Χριστοφέλλη έχει αποτυπωθεί σε δύο CD με lieder (1989, Σείριος και 1996, EMI). Συνοδεύει επίσης τακτικά κορυφαίους καλλιτέχνες από το χώρο του "έντεχνου" ελληνικού τραγουδιού (μεταξύ άλλων τους Η. Λιούγκο, Ε. Πασπαλά, Ν. Βενετσάνου, Α. Καγιαλόγλου, Ν. Ξυδάκη, Σ. Γιαννάτου, Χρ. Τσιαμούλη, Α. Καλημέρη...) όπου η πιανιστική τέχνη προϋποθέτει αυτοσχεδιασμό και ανάπλαση σε ανέκδοτο ρεπερτόριο. Ο ιδιαίτερος πιανιστικός ήχος του αποτυπώθηκε σε σολιστικές ερμηνείες στη δισκογραφία των Ν. Ξυδάκη ("Ημερολόγιο", κ.ά.), Ευ. Ρεμπούτσικα ("Το αστέρι κι η ευχή", κ.ά.), Στ. Σπανουδάκη ("Η στιγμή που περνά και χάνεται"), κ.α.

Η θητεία του ως βοηθός του Μάνου Χατζιδάκι (1987-1994) έγινε αρχή για την καρποφόρα ενασχόλησή του με την ενορχήστρωση που είναι και η κύρια δραστηριότητά του. Καταπιάνεται με την γραφή για κάθε μορφής μουσικό σύνολο από τη λαϊκή ως τη συμφωνική ορχήστρα. Κορυφαία κατάθεση, το CD "Η λάμψη του φεγγαριού" της Ε. Πασπαλά με τις διεθνείς επιλογές του Μ. Χατζιδάκι για την ελκυστική του ερμηνεία το 1988. Μεταξύ άλλων συνεργάστηκε με τους Φ. Δεληβοριά, Λουδοβίκο των Ανωγείων, Βαγγ. Κορακάκη, Α. Πιάτωνος, Δ. Γαλάνη, ορχήστρα σύγχρονης μουσικής της ΕΡΤ, Ορχήστρα των Χρωμάτων...

Το 2004 ίδρυσε και διευθύνει το "Κουαρτέτο των αισθήσεων και παραισθήσεων", ένα ιδιόμορφο σύνολο που απιερώνεται στην απόδοση του σύγχρονου διεθνούς εναλλακτικού ρεπερτορίου (σκηνική και κινηματογραφική μουσική, κλπ.).

Σοροπτιμιστικός Όμιλος Ηρακλείου « ΑΡΕΤΟΥΣΑ »

Εορτασμός Παγκόσμιας Ημέρας για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα

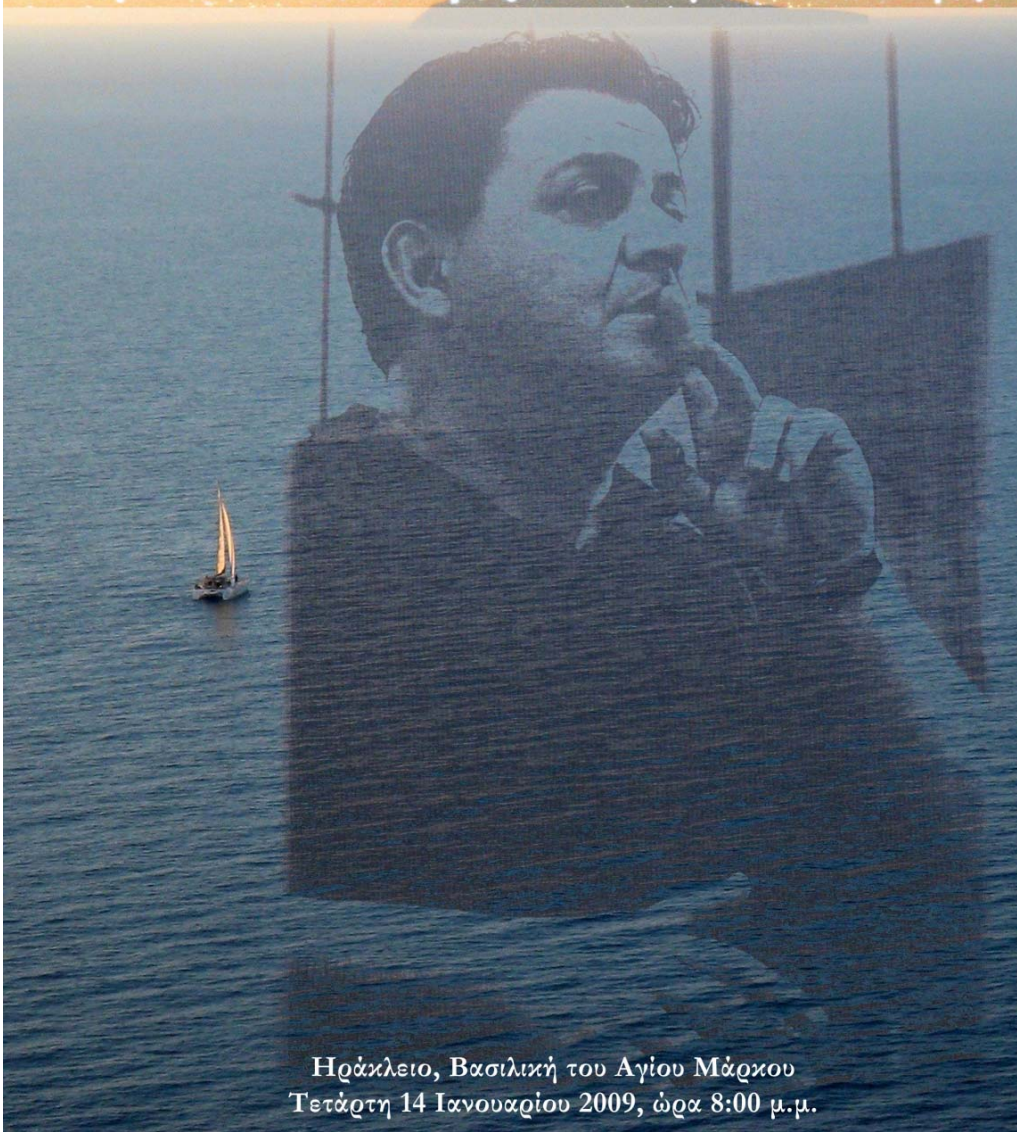
Ρεσιτάλ με τραγούδια του Μάνου Χατζιδάκι

από τους κύκλους: Παιδες επί Κολωνώ, Τα δύο Ναυτικά τραγούδια,

Ο κύκλος του C.N.S. , Ο Μεγάλος Ερωτικός, Όρνιθες, Ρωμαϊκή αγορά

Γιάννης Ιδομενέως: Τραγούδι

Θόδωρος Κοτεπάνος: Πιάνο

Ηράκλειο, Βασιλική του Αγίου Μάρκου
Τετάρτη 14 Ιανουαρίου 2009, ώρα 8:00 μ.μ.

«ΠΑΙΔΕΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ»

Έργο 35 (1977-78, ανολοκλήρωτο). Σκηνική καντάτα σε ποίηση Νίκου Γκάτσου

1. Νύχτα στον Κολωνό
2. Οι Αργοναύτες
3. Τα ακριβά και τα φτωχικά
4. Βρέχει στο σιδεράδικο
5. Τα βράδια της σαρακοστής

από «ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ»

Έργο 50, (ανολοκλήρωτο) Σε ποίηση Ντίνου Χριστιανόπουλου και Γιώργου Χρονά

Αισθησιακό (για σόλο πιάνο)

«ΔΥΟ ΝΑΥΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ»

Έργο 2 (1947) σε ποίηση Μίλτου Σαχτούρη

1. Ο Βαρκάρης των κεραιών
2. Ένας ναύτης ψηλά στο φεγγάρι

«Έγραφα τα **Δύο Ναυτικά Τραγούδια** πολύ νωρίς το '47. Ξεκίνησα με τον Σαχτούρη γιατί βρήκα την ποίηση του - τα ποιήματα αυτά που είχα διαλέξει- να ταιριάζει πάρα πολύ μ' εκείνο που ήθελα να εκφράσω εκείνο τον καιρό. Η ελλειπτική γραφή του Σαχτούρη μου άφηνε περιθώρια να εισχωρήσω μουσικά ανάμεσα στους στίχους του. Και μ' άρεσε κι η ιδέα. Αυτά τα **Δύο Ναυτικά Τραγούδια** μ' άρεσαν πολύ...»

Ο «ΚΥΚΛΟΣ ΤΟΥ C.N.S.»

Κύκλος έξι τραγουδιών, σε ποίηση του συνθέτη (έργο 8, 1952-54)

1. Με πνίγει τούτη η θάλασσα
2. Ο αφέντης έφυγε πρωί
3. Μια θλιμμένη αρχόντισσα
4. Στην αποβάθρα
5. Μια παραλία ερημική
6. Εγώ είμαι ένα σύννεφο

«Τον **ΚΥΚΛΟ ΤΟΥ C.N.S.** τον έγραφα το 1952, με αφορμή το θάνατο του φίλου μου Etienne Robrich Moritz στις 9 Αυγούστου 1951 και τον χάρισα στον άλλο φίλο μου στη Βαρκελώνη, τον Carlo Novi Sanchez. Η ιδέα προϋπήρχε στο τελευταίο κομμάτι των «Έξι λαϊκών ζωγραφιών»- ιδέα που ολοκληρώθηκε μετά από πέντε χρόνια στην «Ερημιά». Τη δοκιμή την είχα κάνει ήδη στα μοιρολόγια για τις «Χοηφόρες» του Αισχύλου. Ξεκίνησα από τον ελεγειακό χαρακτήρα των δημοτικών μας τραγουδιών και σύγχρονα θέλησα να προχωρήσω πιο πέρα, για να δώσω όσο γίνεται περισσότερο το μεσογειακό χαρακτήρα. Τους στίχους τους έγραφα ή με τη μουσική ή πρώτα απ' αυτήν, ακολουθώντας πιστά ή ψάχνοντας πολλές φορές μια φόρμα, ένα σχεδιάγραμμα που να περιλαμβάνει με λιτότητα ότι ήθελα να πω. Το κλίμα του λιμανιού, του ερημικού λιμανιού με την απεραντοσύνη της αγριεμένης θάλασσας και με τη λυπητερή έκφραση τ' ουρανού, νομίζω πως ταίριαζε καλύτερα στα τραγούδια μου αυτά, που θρηνηλογούν τον άδικο χαμό ενός νέου παιδιού - θέμα παλιό μα πάντα πανίσχυρο και ζωντανό. Τα τραγούδια αυτά - που μ' απασχολήσανε ίσαμ' ένα χρόνο για να τα ολοκληρώσω - τ' αγαπάω ιδιαίτερα, γιατί μου φτιάχναν μερικά χρόνια ζωής απ' τα πιο δικά μου...»

από τον «**ΜΕΓΑΛΟ ΕΡΩΤΙΚΟ**» Έργο 30 (1972)

1. Με την πρώτη σταγόνα της βροχής (σε ποίηση Οδυσσέα Ελύτη)
2. Μέρες του 1903 (σε ποίηση Κωνσταντίνου Καβάφη)
3. Το Όνειρο (σε ποίηση Διονυσίου Σολωμού)

«Ο **Μεγάλος Ερωτικός** έγινε από ένα αίσθημα ενοχής κι όχι από ερωτικούς λόγους. Μόνον οι ανόητοι φαντάζονται ότι όταν είσαι ερωτευμένος γράφεις ένα έργο σαν τον «Μεγάλο Ερωτικό». Τον «Μεγάλο Ερωτικό» τον γράφεις όταν δεν ασχολείσαι με το αν είσαι ερωτευμένος ή όχι. Έχεις ξεκαθαρίσει τα θέματα και είσαι ελεύθερος να σκέπτεσαι. Είχα ένα αίσθημα ενοχής απέναντι σε μια θαυμάσια γυναίκα, τη Μυρτιώτισσα, μητέρα του Γιώργου Παππά, του μεγάλου ηθοποιού, ο οποίος ήταν και πολύ στενός μου φίλος. Όταν πέθανε ο Γιώργος, έχασα τα ίχνη της, δεν είχα επαφή. Μια δεδομένη στιγμή, άρρωστη στο νοσοκομείο, μου στέλνει το **Σ' αγαπώ**, το περίφημο ποίημά της για να κάνω μουσική, μαζί μ' ένα πολύ συγκινητικό γράμμα. Τότες, είπα, θα πάω αμέσως να τη δω, αλλά δεν πήγα, και με την επιπολαιότητα που χαρακτηρίζει τους νέους, το ξέχασα. Βρέθηκα στην Αμερική, όπου διαβάζοντας ότι πέθανε η Μυρτιώτισσα μου ήρθε στο νου η παράλειψή μου, βρήκα το γράμμα της και το ποίημα και αισθάνθηκα όλες τις τύψεις ενός ανθρώπου που σαν νέος, κάνει τέτοιου είδους αστοχίες κι επιπολαιότητες. Θέλησα να γράψω μουσική εκ των υστέρων γι' αυτό το ποίημα της Μυρτιώτισσας το τόσο γνωστό στις παλαιότερες γενιές. Για να το συμπεριλάβω όμως κάπου έπρεπε να κάνω έναν ολόκληρο Ερωτικό. Κι έτσι αποφάσισα να επιλέξω ποιήματα απ' τη Σαπφώ μέχρι τις μέρες μας, για να συμπεριληφθεί και το «Σ' αγαπώ» της Μυρτιώτισσας. Κι έκανα τον «Μεγάλο Ερωτικό». Νομίζω ότι πέτυχα ένα ωραίο έργο και κατά βάθος, της ανήκει εξ' ολοκλήρου. Αν ανήκει σε κάποιον «ο Μεγάλος Ερωτικός», δικαιωματικά ανήκει στη μνήμη της Μυρτιώτισσας.»

από το «**ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΟΣ**» Έργο 36 (1978)

Μουσική για την ομώνυμη ταινία του Γιώργου Πανουσόπουλου

Το τέλος του ταξιδιού (για σόλο πιάνο)

από τους «**ΟΡΝΙΘΕΣ**» του Αριστοφάνη Έργο 16 (1959-64)

1. Ω καλή μου ξανθιά
2. Οι κύκνοι

«...Η πρόβα στους **Όρνιθες** είχε ήδη αρχίσει. Το μικροσκοπικό ημικυκλικό θέατρο το δονούσε η απίστευτη μουσική του Μάνου Χατζιδάκι, που είχε μεταμορφώσει τα παραδοσιακά μέρη του Χορού σε λυρικές μελωδίες, όπου εναλλάσσονταν γλυκύτατοι θλιμμένοι σκοποί της Ανατολής με Βυζαντινούς και λαϊκούς Ρώσκους. Ο Χορός πλουμισμένος με φτερά σε χορογραφία της Ζουζούς Νικολοδη, ήταν σαν μια εκστατική γιορτή Καρναβαλιού έτσι όπως πηδούσε, χόρευε και τραγουδούσε χτυπώντας τα δάχτυλά του σαν τους λαϊκούς τραγουδιστές. Είχα μείνει κατάπληκτος μπρος στην νεανική τους ορμή και τεχνική...»
Από το βιβλίο του Peter Daubne «Ο Θεατρικός μου κόσμος».

από τη «**ΡΩΜΑΪΚΗ ΑΓΟΡΑ**»

1. Μια πόλη μαγική στίχοι: Μάνος Χατζιδάκις

Τραγούδι που ακούστηκε για πρώτη φορά στους τίτλους της ταινίας του Νίκου Κούνδουρου Μαγική Πόλις (1954) και με άλλους στίχους (αυτούς που επεκράτησαν τελικά) στη μουσική παράσταση Μαγική Πόλις (1963).

2. Ήρθε βοριάς, ήρθε νοτιάς στίχοι: Γιάγκος Αραβαντινός

Από τα πρώτα τραγούδια του Μάνου Χατζιδάκι, γραμμένο στα 1943. Το 1949 ακούστηκε για πρώτη φορά στην ταινία του Γιάννη Φιλίππου **Δύο Κόσμοι** και το 1963 στην μουσική παράσταση **Μαγική Πόλις**.

από την «**ΠΟΡΝΟΓΡΑΦΙΑ**» Έργο 42 (1982)

Έλα σε μένα σε ποίηση Νίκου Γκάτσου

Κύκλος τραγουδιών προερχόμενος από το μουσικό θέαμα που ανέβηκε στο θέατρο Σούπερ Σταρ με τραγουδιστές, ηθοποιούς, χορωδούς, χορευτές και μικρή ορχήστρα, σε σκηνοθεσία Μάνου Χατζιδάκι.